

СЪДЪРЖАНИЕ

1. А. Нечаевъ. По въпроса за индустриалното рибарско стопанство въ Черно море.	Стр. 1.
2. А. Нечаевъ. Черно море и неговитѣ особености въ риболовно отношение.	Стр. 3.
3. Пролѣтната ловидба съ талянитѣ на практ. рибар. у-ще. „	7.
4. Безжичното съобщение въ мор. риболовство. Прев. отъ П.П. „	8.
5. Хвърчилото въ услуга на риболовството. „ „ П. П. „	9.
6. Стремежъ за разширение на риболовния районъ на Западъ. „	10.
7. Риболовството въ Гърция.	11.
8. Създаване на дипломи за командване на кораби.	
Прев. отъ френски П. П. „	12.
9. Изъ западно-европейския риболовъ.	16.
10. Изъ нашия риболовъ.	19.
11. Рибно тържище.	19.
12. Книжнина.	20.

Рибарство и отраслитъ му

Излиза 10 пъти въ год.

Годишенъ абонаментъ
100 лева.

За странство 200 лева.

Отдѣленъ брой 15 лева.

ЕДАКТОРЪ - ИЗДАТЕЛЪ

Б. СТАНЕВЪ

Директоръ на Практическото Рибарско Училище.

Препоръчено отъ Министерството на Народното Просвещение
съ окръжно № 13089 отъ 29/V 1923 год.

За еднократно публикува-
не на обявл. се плаща:
цѣна страница 400 лева
полов. " 240 "
четвърт. " 180 "
малка обявл. 1 л.в.
За три и повече публика-
ции се прави 10 % отстъп.

А. Нечаевъ.

По въпроса за индустриалното рибарско стопанство въ Черно море.

Общия годишенъ ловъ на риби въ района на Черно море не може да се изчисли точно, защото не навсѣкжде се води статистиката. Споредъ приблизителнитъ пресмѣтания, основани върху официални данни, които, вѣроятно, сж много по-долу отъ действителнитъ, този ловъ въ западната половина на Черно море е около 40 — 50 милиона килограма.

Това производство е далечъ отъ максимално възможното, понеже съ помощта на тия примитивни технически средства, съ които разполагатъ сегашнитъ рибари, не може да става и дума за интензивното използване на рибнитъ запаси. Освенъ това, не трѣбва да изпускаме изъ предъ видъ и това обстоятелство, че мрѣжата на рибарскитъ заселища по морското крайбрежие е дотолкова рѣдка, че въ нѣкои райони, които несъмнено изобилствуватъ съ риба, ловътъ почти не се извършва поради липса на рибари. (напр. по нашето крайбрежие Ахтополъ—Василиковския районъ).

Несъмнено е, че въвеждането на посъвършеннитъ уреди за рибарството е способно да увеличи производителността на черноморскитъ рибни промысли въ нѣколко пъти.

Спрѣмо мѣстнитъ риби това е доказано съ опита на тралния ловъ, който е билъ произведенъ отъ рускитъ рибопромышленници презъ 1908—1911 г. Започнатия презъ 1908 год. въ малкъ машабъ, — съ единъ параходъ, — траловия ловъ къмъ края на 1910 г. се е развилъ въ голѣмо предприятие, въ което сж работили 9 парахода. Този ловъ, който е доставялъ главно несетрови риби, е обогатилъ инициаторитъ и предизвикалъ истинска „риболовна треска“,

която е достигнала до тамъ, че за лова сж били използвани търговски параходи съ водоизмещение до 1000 тона.

Понататъшното развитие на предприятието е било спрѣно отъ руското правителство, което, опасявайки се да не би да се намали запаса на несетровитъ риби, е забранило презъ 1911 год. траловия ловъ.

Спрѣмо пасажнитъ риби употребленieto на по-интензивнитъ уреди за ловидбата не е било опитано, но сжщо така несъмнено е, че въвеждането на плаващитъ мрѣжи трѣбва да даде отлични резултати. Съ тѣхната помощъ ще може да се използва по-отворено море, кждето се движатъ главнитъ рояци на пасажнитъ риби и които не сж достъпни за черноморскитъ рибари съ тѣхнитъ уреди отъ брѣгови типъ.

Доколко нишожна е тази частъ на пасажнитъ риби, която се използва сега отъ тѣзи рибари, може да се сжди по това, че скумрията, връщайки се следъ 9 месечно стоене въ Черно море, се лови въ Босфора въ количество до 150 — 200 милиона парчета, презъ това време, когато цѣлия й черноморски ловъ не надминава 30 — 40 милиона парчета.

За запаситъ на другитъ черноморски пасажни риби, дава представление следния фактъ, описанъ отъ известния познавачъ на черноморското риболовство Н. Данилевски.

Балаклавския заливъ, по южното крайбрежие на Кримския полуостровъ, служи като убежище на рибитъ презъ време на зимнитъ бури или при преследването имъ отъ делфинитъ. Въ описания случай, това убежище се използвало отъ хамсията, която въ пълния смисълъ на думата е препълнила залива.

Усилията на мѣстното население да изловятъ или да я премахнатъ по другъ начинъ сж се указали безрезультатни благодарение на грамадното количество риба и, задушена отъ тѣснотата, хамсия почнала да се разваля, като зарази въздуха съ своята миризма и направи живѣенето въ гр. Балаклава непоносимо.

Освенъ засилването на сжществующи тѣ вече промисли, въ Черно море е възможно създаването и на нови такива чрезъ лова на рибитѣ, които по настоящемъ не се използватъ. Въ тѣхното число е черноморската акула и двата вида скатове, които се срещатъ масово по всичкитѣ брѣгове.

Тия риби, които навсѣкжде въ западна Европа се ползватъ съ добра репутация, не сж били консумирани по-рано отъ населението, обаче въ последно време предубеждението за тѣхъ почва да изчезва и, напр. пушената акула намира вече у насъ консуматори. Трѣбва да отбележимъ сжщо, че акулата и скатове тѣ могатъ да дадатъ богатъ материалъ за приготвяне на рибено масло, брашно и торъ.

Както се вижда отъ гореизложеното, черноморския риболовъ, при надлежната му организация, може да даде значителни количествени резултати. Но за да го оценимъ правилно, необходимо е да имаме предъ видъ и качествения съставъ на рибитѣ въ Черно море. Безъ да споменаваме за несетровитѣ риби, които съставляватъ гордостъ и богатство на Черно море, другитѣ черноморски риби принадлежатъ къмъ видовете, които се ценятъ по своитѣ вкусови качества, както въ пресно, тъй и въ консервирано състояние.

Солената, пушена и консервирана въ кутии черноморска риба винаги е намирала добъръ пазаръ и далечъ не е случайностъ, че центъръ на консервната рибна промишленостъ на цѣлата Европейска Русия се е намиралъ именно на черноморското крайбрежие, дѣто сж работили повече отъ 14 консервни фабрики съ производство повече отъ 6,000,000 кутии годишно.

Първиятъ опитъ да се организира въ широкъ мащабъ черноморското риболовство е излѣзълъ отъ кржговетѣ на руската рибна промишленостъ. Благодарение на несполучливото и нецелесъобразно мероприятие на руското правителство, последната не е могла своевременно да продължи, закрепи и развие предприятието, което

е-откривало блѣскави перспективи за южно-руското риболовство.

Презъ време на обшоевропейската война, сжщитѣ кржгове рибопромишленици сж направили единъ новъ опитъ въ сжщото направление. Това бѣше презъ немската окупация на южна Русия и немското командване, преценявайки правилно тия възможности, които сж се откривали въ смисълъ на подобренито прехраната, сж указали пълното си съдействие. Обаче и този пътъ, причини отъ чисто външенъ характеръ сж попречили на осжществяването на планове тѣ. Немската евакуация и заемането на южна Русия отъ болшевикитѣ сж заварили предприятието още въ организациония му периодъ и сж осутили изпълнението на проектитѣ.

По такъвъ начинъ, идеята за организацията на индустриално риболовно предприятие въ Черно море не е нова и има въ своята основа не само теоритически съображения, но и практически опитъ. Последното обстоятелство трѣбва особено да се подчертае, защото то показва, че всѣко едно бждаше предприятие е въ възможностъ правилно да прецени обстановката и да построи своитѣ планове не върху фантастични данни, но въ съответствие съ факти и условия на действителността.

Такова предприятие трѣбва да насочи своята дейностъ въ три главни направления: въ областта на производството, на консервното дѣло и на пласимента на производството.

Производството, т. е. ловидбата на рибата, се явява като най-важния елементъ на предприятието и трѣбва да бжде организирано така, што да бжде напълно осигурена възможностъ на регулярната и масова доставка на рибата, както за продажбата на пазаря въ прѣсно състояние, тъй и за нуждитѣ на консервното производство. Това може да се постигне само чрезъ въвеждане на кораби съ механически двигатели и въ частностъ на рибарскитѣ параходи, които сж способни да подържатъ лова, даже и въ условията на бурно и зимно море. Желателно е, тия параходи да бждатъ конструирани така, че да могатъ да се приспособятъ за лова не само съ тралове, но и съ плаващи мрежи. Последното ще позволи тѣхното използване почти презъ цѣлата година, защото сезонитѣ на тралния и мрежния ловъ въ Черно море не се съвпадатъ.

Консервирането на рибата и приготвяне на второстепенни рибни продукти е едно необходимо допълнение къмъ производственитъ операции на предприятието.

Даже при идеално нареденъ пласиментъ и разпределение на рибитъ, неизбежно ще настъпятъ такива периоди, когато, поне частъ отъ уловената риба, трѣбва да бжде преведена въ състояние, способно да издържи продължително пазене.

Образуванитъ тогава запаси на консервираната риба ще се използватъ за нормалното снабдяване на пазаря съ рибни стоки и презъ сезонитъ на слабото риболовство. Както е показалъ опита на западна Европа, последното има голѣмо влияние върху увеличението на консумацията на рибата. Освенъ това, черноморскитъ риби доста се ценятъ въ консервиранъ видъ и превежданieto имъ въ този видъ, само по себе си, се явява като твърде изгодна търговска операция.

Правилната организация на пласимента на рибата съставлява третата и твърде важна задача на предприятието. Тази организация предполага наличностъ на една широка мрежа отъ рибарски дюкяни на

всѣкжде въ страната и нареденъ транспортъ на рибата отъ мѣстата на лова до мѣстата на потрѣблението. Въ дадено направление, необходимо е, да се действува съ известна предпазливостъ, използвайки съществуваща вече мрежа и вземайки мѣрки за нейното постепенно разширение.

Споредъ даннитъ на Дирекцията на статистиката, България по настоящемъ потрѣблява много повече риба, отколкото произвежда. Излишека, който сега се внася отъ странство, може да бжде доставенъ отъ предприятието. Твърде вѣроятно е, че потрѣблението на рибата ще се увеличи значително, ако доставката на рибата въ различни консумативни центрове ще се произвежда регулярно и независимо отъ сезона на годината.

Несъмнено е сжщо така, че сравнителната евтиния на рибата, ловима масово, ще въвлече въ кръга на консуматоритъ и такива населени пунктове, които по настоящемъ се снабдяватъ съ риба по извънредно високи цени и само презъ определени сезони напр. презъ време на Великитъ пости.

А. Нечаевъ.

Черно море и неговитъ особености въ риболовно отношение.

Моретата и океанитъ заематъ по голѣмата частъ отъ земната повърхнина, а именно 365,000,000 кв. килом. срещу 145,000,000 кв. килом. заети отъ сушата. Дълбочината на различнитъ морета и океани не е еднаква и обикновено е толкова по-голѣма, колкото по-голѣмо пространство заема даденъ океанъ или морето. Така напримѣръ:

Тихия океанъ има дълбочина до 9780 метра
Атлантическия „ „ „ 8500 „
Средиземното море „ „ „ 4400 „

Черно море заедно съ Азовското заематъ пространството около 650,000 кв. км. Най-голѣмата му дълбочина (около 2,240 метра) се намира почти въ средата на морето между Анадолския и Кримския брѣгъ. Средната дълбочина на Черно море е около 1,150 метра.

Дъното на Черно море има стрѣмни склонове. Плиткитъ мѣста съ дълбочина по-малка отъ 200 метра се намиратъ само покрай брѣговетъ и почти навсѣкжде образуватъ една тѣсна крайбрѣжна ивица съ широчина до 30 км.

Само въ северо-западната частъ на морето тази ивица е широка и образува голѣмо плитко-

водно пространство (няколко десетки хиляди кв. километра).

Азовското море навсѣкжде е плитко и неговата дълбочина не надминава 14 метра.

Общото пространство, заето въ Черно море отъ плитковинитъ, не надминава 30% отъ цѣлата му повърхнина. Следователно „риболовното“ Черно море е много по-малко отъ „географическото“ Черно море. Освенъ това „риболовното“ Черно море е крайбрѣжно море.

Количеството на солитъ, които се съдържатъ въ морската вода зависи отъ редъ условия, между които особено значение иматъ: географическото положение, размѣра на морския басейнъ и количеството на рѣкитъ, които се вливатъ въ него.

Въ Атлантическия океанъ солеността е около 35‰, т. е. всѣки литъръ вода съдържа 35 грама различни соли, а именно:

Готварска сол	около 27.0
Магнезиеви соли	„ 5.5
Калциеви соли	„ 1.0
руги вещества	„ 1.5

35.0

Въ моретата, които се намиратъ въ горѣщия поясъ и нѣматъ широко съединение съ откритъ океанъ, солеността е по-голяма, напримѣръ: въ Червеното море 46‰ , въ Средиземното море 37‰ , и т. н. Въ моретата, които се намиратъ въ умерения поясъ и въ които се вливатъ голѣми рѣки, солеността е по-малка отъ Атлантическата.

Къмъ последната категория принадлежи и Черно море, което въ повърхностнитъ си води има соленост средно около 18‰ . Въ различни участъци тази соленост се колебае отъ 12‰ — въ северо западната частъ до 20‰ — около Кавказкия и Анадолия брѣгъ.

По Българското крайбрежие солеността е около 16‰ . Въ Азовското море тя не надминава 11‰ .

Съ увеличаване на дълбочината солеността постепенно се увеличава и отъ 400 метрова дълбочина до дъното е около 22.5‰ . По-голямата соленост на долнитъ пластове се дължи на това, че дъното на котловината е заето отъ по-солена мраморноморска вода, която се пливъ въ Черно море чрезъ Босфорския протокъ.

Температурата на повърхностнитъ пластове на морската вода зависи главно отъ климатическитъ условия. Въ тропическия поясъ тя достига до 27° , а въ Ледовития океанъ не надминава 2° .

Тази температура се промѣнява въ зависимостъ отъ сезонитъ на годината. Предизвиканитъ чрезъ това колебания на температурата сж особено голѣми въ умерения поясъ, кждето лѣтото е горѣщо, а зимата е студена.

Дебелината на повърхностния пластъ на водата съ промѣнлива температура обикновено не надминава 200 метра. По надолу и до дъното температурата на водата е еднаква презъ цѣлата година, както презъ лѣтото, тъй и презъ зимата.

Температурата на повърхностната черноморска вода е най-висока презъ м. августъ, когато достига до 25° . Презъ зимата тя спада значително и въ нѣкои участъци не надминава 1° . По нашето крайбрежие зимната температура е около $3-4^\circ$.

Дебелината на повърхностния пластъ на водата съ промѣнлива температура въ Черно море е около 60-80 метра. На тази дълбочина температурата на водата е вече постоянна и е около 7° . По надолу и до 600 метра температурата постепенно се качва до 9° , която температура се запазва чакъ до дъното. Причината за качването на температурата къмъ дъното е въ това, че по-дълбокитъ участъци на черноморската котловина сж заети съ по-топла мраморноморска вода.

Колебанията въ температурата на водата предизвикватъ вертикални течения, които размѣсватъ водната маса. Въ океанитъ това размѣсване отива до дъното. Въ Черно море, кждето горнитъ и долнитъ пластове на водата се различаватъ по своята соленост, се размѣсватъ само горнитъ пластове, защото, колкото и да изстивнатъ, тѣ оставатъ по-леки отъ солениитъ долни пластове и не могатъ да потънатъ дълбоко.

Необходимия за рибитъ кислородъ се намира разтворенъ въ морската вода. Относителното му количество, въ морето е изобщо много по-малко отколкото въ въздуха, а именно около 8‰ срещу 210‰ въ въздуха. Най-богати съ кислородъ сж горнитъ пластове на водата, които се намиратъ въ непосредствено съприкосновение съ въздуха.

Количеството му въ долнитъ пластове на водата е по-малко, но въ океана и отворенитъ морета той се среща до дъното.

Въ Черно море, кждето водата се размѣсва и провѣтрява само въ горнитъ пластове, кислорода се намира до дълбочини 183 метра. По надолу той липсва съвършено, като въ замѣна на това водата съдържа другъ газъ «серо-водородъ». Този газъ е отровенъ, затова въ Черно море отъ дълбочина 183 метра надолу нѣма никакъвъ животъ.

Свѣтлината има голѣмо значение за живота въ морето, защото растителнитъ организми могатъ да се хранятъ и изобщо да живеятъ само при свѣтлина. Морската вода доста силно задържа слънчевитъ лъчи и на дълбочина на 20 — 30 метра въ морето царя вече полумракъ. Последнитъ лъчи на свѣтлината изгасватъ на дълбочина повече отъ 1000 метра, но, практически, за граница на освѣтената зона може да се смѣта дълбочина до 200 метра. По-долу количеството на свѣтлината е недостатъчно за живота на воднитъ растения, които се срѣщатъ само до тая дълбочина.

Черноморската вода по своята прозрачностъ почти не се отличава отъ другитъ морета.

Морската вода рѣдко се намира въ съвършено спокойно състояние; обикновено въ нея се забелѣзватъ движения и премествания въ различни посоки.

Тия движения могатъ да се ограничаватъ въ повърхностнитъ пластове и да иматъ промѣнлива посока — това сж вълнитъ, или, пъкъ, да засѣгатъ и по-дълбокитъ пластове и да иматъ постоянна посока — това сж теченията.

Вълнитъ се образуватъ отъ действието на вѣтъра. Голѣмината имъ зависи отъ силата на вѣтъра и отъ размѣра на водното пространство, кждето тѣ се развиватъ. Така, напр. въ Атлантическия океанъ вълнитъ достигатъ височина до 20

— 25 метра, въ Средиземното море — до 7 — 8 метра, а въ Черно море до 3½ — 4 метра. При движението си вълнитъ разбъркватъ и по-долнитъ пластовете на водата. Това имъ действие се простира до дълбочина 100 — 150 пжти по-голъма отъ височината на вълнитъ, обаче по-долу отъ 200 метра то е съвършено нищожно.

Теченията, които се наблюдаватъ въ морската вода, сж хоризонтални и вертикални.

Хоризонталнитъ течения сж твърде разпространени въ всичкитъ морета и океани, и, като примѣръ на тѣхъ, може да послужи Голфстромътъ, който се образува близу до Американскитъ брѣгове и, пресичайки Атлантическия океанъ, омива брѣговетъ на северо-западната Европа.

Причинитъ, които могатъ да предизвикатъ движението на водата въ хоризонтално направление сж главно следнитъ: 1) различната плътностъ на водата въ съседнитъ участъци на морето, предизвикана отъ различно нагрѣване и соленостъ, 2) вѣтроветъ и 3) въртеннето на земята. Благодарение на последната причина движещата се вода се отклонява въ северното полукълбо въ дѣсно, а въ южното въ лѣво.

Обикновено всичкитъ горѣизброени причини действуватъ заедно и всѣко едно течение е резултатъ на тѣхното съвмѣстно влияние.

Вертикалнитъ течения въ отвореното море изникватъ главно вследствие на колебания въ температурата на морската вода. Покрай брѣговетъ тѣ се образуватъ отъ действието на вѣтроветъ. Ако вѣтъра духа отъ брѣга, то повърхностната вода се откарва навън въ морето, а на нейното мѣсто се издига водата отъ по-долнитъ пластовете. Това възходящо течение лесно се познава по температурата на водата: презъ лѣтото въ района на течението водата е по-студена, а презъ зимата по-топла, отколкото обикновено. Така разлика въ температурата на водата може да достигне до 5—7° за презъ едно денонощие. Ако вѣтъра духа отъ морето къмъ брѣга, то, вследствие натрупването на водата край брѣга, се образува низходящо течение.

Въ района на Черно море отъ хоризонталнитъ течения най-силно е тѣй нареченото „Дяволско“ течение, което премѣства водата отъ северъ на югъ, надлъжъ западния брѣгъ. То се образува около устията на рекитъ Дунавъ, Днепъръ, Бугъ и Днепъръ, които всѣко денонощие изхвърлятъ средно около 1½ кубически километра сладка вода и, по такъвъ начинъ, повдигатъ морското равнище въ северозападната частъ на морето. Отъ въртеннето на земята „Дяволското“ течение не се насочва направо на югъ къмъ Босфора, но се притиска къмъ западното крайбрежие.

При движението си, течението се удря въ носа Калиакра и отминава на страна Варненския заливъ. По на югъ то се приближава пакъ къмъ брѣга въ района на носа Еминеи Бургаския заливъ.

Когато достига до Босфора, „Дяволското“ течение се влива въ него, но, вследствие на голѣмата си широчина, се удря и въ брѣговетъ предъ Босфора. Благодарение на това, частъ отъ водитъ му се завръщатъ обратно, образувайки 2 клона източенъ и западенъ. Западния клонъ се движи покрай брѣга на северъ и въ района на Ахтополъ се завива на изтокъ и се влива въ главното течение. Източния клонъ отива надлъжъ Анадолия брѣгъ до носа Кефкенъ, отъ който се завива на северо-западъ и сжщо се влива въ главното течение.

„Дяволското“ течение е най-силно въ края на пролѣтътъ и въ началото на лѣтото. То се подпомага и отъ вѣтроветъ, които обикновено духатъ отъ севернитъ румбове.

Въ Босфора това течение се движи къмъ Мраморното море въ повърхностнитъ пластовете, защото водитъ му сж малко солени и леки. Въ по-долнитъ пластовете на Босфора съществува друго течение, което има обратна посока и носи по-тежката мраморноморска вода въ Черно море.

Въ източната половина на морето хоризонталнитъ течения сж много по-слаби, отколкото въ западната. Главното течение тамъ се започва отъ Керченския протокъ и се насочва къмъ Анадолия брѣгъ, където се удря въ брѣговетъ и се завива къмъ Кавказкото крайбрежие. Това течение е слабо и вѣтроветъ, ако иматъ обратна посока, могатъ да го спратъ съвършено или даже да го обърнатъ.

Вертикалнитъ течения въ района на Черно море се образуватъ главно покрай брѣговетъ. Тѣ сж особено силни и постоянни тамъ, където господствующитъ вѣтрове иматъ посока отъ брѣга. Изобщо тѣ иматъ местенъ и времененъ характеръ и рѣдко траятъ повече отъ нѣколко денонощия.

Благодарение на своитъ физико-географически особености: разпределението на рѣкитъ, теченията и т. н., „риболовното“ Черно море се раздѣля на 2 самостоятелни района: източния и западния. Тѣ сж самостоятелни въ този смисълъ, че рибитъ, които ги населяватъ, не премиватъ отъ единия районъ въ другия. Само около Кримския полуостровъ и по Анадолия брѣгъ западнитъ и източнитъ риби се срещатъ заедно, благодарение на което тия участъци иматъ смесенъ и преходенъ характеръ.

Западния риболовенъ районъ се раздѣля на 2 подрайона: юженъ и северенъ.

Южния подрайонъ има твърде тѣсна плитководна ивица съ широчина до 60 километра. Притока на сладката вода въ него е малък, защото голѣмнитѣ рѣки липсватъ.

Северния подрайонъ е плитъкъ и дълбочинитѣ до 200 метра заематъ голѣми пространства. Той получава грамадни количества сладка вода, защото въ него се вливатъ пълноводнитѣ рѣки Дунавъ, Днепъръ, Днестъръ и Бугъ.

Запаса на мѣстнитѣ риби зависи отъ голѣмината на плитководнитѣ участъци, а сжщо и отъ количеството на храната, която се съдържа въ тѣхъ. Тия условия сж на лице въ северния подрайонъ, който затова се явява центъръ на риболова на местнитѣ риби. Неговото риболовно значение се увеличава още чрезъ това, че района на движенията и живенето на несетровитѣ риби се ограничава главно съ северната половина на морето.

Южния подрайонъ спрѣмо местнитѣ риби заема второстепенно мѣсто, защото тѣхния запасъ тамъ не е много голѣмъ.

Благодарение на сжщитѣ си особености, а именно, обилнето на рѣкитѣ, голѣмината на плитководнитѣ участъци и богатството съ храна, северния подрайонъ привлича къмъ себе си и пасажнитѣ риби, които дохаждатъ тамъ да се хранятъ или да си изхвърлятъ хайвера. Пасажнитѣ риби се задържатъ тамъ само презъ топлия сезонъ на годината, защото презъ зимата водитѣ на северния подрайонъ изстиватъ много силно. Това обстоятелство предизвиква периодичнитѣ движения на пасажнитѣ риби, които продълтно време се насочватъ отъ югъ къмъ северъ, а есенно, обратно, отъ северъ на югъ.

Рибитѣ, които отиватъ въ северния подрайонъ за да си изхвърлятъ хайвера, се събиратъ на голѣми групи, затова центъра на тѣхната ловидба се намира пакъ въ севернитѣ води. Така, напримеръ, кефалитѣ се събиратъ въ края на лѣтото близу до западното крайбрѣжие на Крымския полуостровъ; караѣоза и харипа се струпватъ предъ устието на Дунава и другитѣ рѣки и т. н.

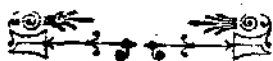
Другитѣ пасажни риби, които отиватъ на северъ за да се хранятъ, не живеятъ тамъ на голѣми стада, но се разпрѣсватъ на малки групички, затова тѣхния ловъ тамъ не дава такива резултати, каквито би трѣбвало да се получатъ споредъ общото количество на рибитѣ.

Спрѣмо пасажнитѣ риби отъ последната категория въ най-изгодно положение се намира южния подрайонъ. Благодарение на малката широчина на плитководната ивица, рибитѣ сж принудени да минаватъ тамъ въ единъ видъ тесенъ коридоръ, което ги кара да се събиратъ на голѣми рояци. Това улеснява тѣхното излавяне и, затова, южния подрайонъ може да се смѣта като главенъ центъръ за лова на скумрията, паламуда и нѣкои други пасажни риби.

Източния районъ въ риболовно отношение е твърде сходенъ съ западния и се разделя сжщо на 2 подрайона: Азовското море съ Керченския протокъ и Кавказко-Анадолското крайбрѣжие. Първия, северенъ подрайонъ е извънредно богатъ съ риби. Главния ловъ на пасажнитѣ риби се съсредоточава въ него около Керченския протокъ, където рибитѣ сж принудени да преминаватъ тѣсно мѣсто. Въ южния подрайонъ риболовството е значително по-слабо.

При своитѣ надлѣжни движения покрай брѣговетѣ пасажнитѣ риби се придържатъ въ района на теченията и минаватъ по-близу или по-далечъ отъ брѣга въ зависимостъ отъ положението на теченията. Това обстоятелство е отъ голѣмо значение за крайбрѣжния риболовъ, напр. съ талаяна, който може да лови риба само на 300-500 метра отъ брѣга. Понеже положението на течението се намира въ зависимостъ отъ вѣтроветѣ и отъ редъ други причини, то естествено е, че резултата на крайбрѣжния ловъ не е постояненъ, но се мѣни отъ една година на друга. Въ частностъ слабата ловидба на пасажнитѣ риби въ Варненския заливъ може да се обясни съ това, че, благодарение на формата на брѣговетѣ, «Дяволското течение» отминава този заливъ. Тѣмъ наопаки, това течение минава близу до брѣговетѣ на южното ни крайбрѣжие и тамъ ловидбата е доста силна.

Вертикалнитѣ, възходящи течения, които се образуватъ отъ дѣйствието на силенъ брѣгови вѣтъръ, особено презъ топлия сезонъ на годината, подпомагатъ на крайбрѣжното риболовство, понеже присмукватъ къмъ брѣга водата отъ по-далечнитѣ и дълбокиѣ пластове, където лѣтно време се държи рибата.

Пролътната ловидба съ таянитъ на практическото Рибарско Училище.

Презъ пролътта 1925 г. Практическото Рибарско Училище разполагаше съ два таяна: „Палюрия“ въ залива около „Зехтинъ-Бурунъ“ и „Каря“ въ залива между градъ Месемврия и носъ Е-мине.

Таяна „Каря“ беше поставенъ на 24 мартъ, а „Палюрия“ — на 17 априлъ. Таяна „Каря“ бѣ дигнатъ на 28, а „Палюрия“ на 20 май. По такъвъ начинъ риболовната компания на таяна „Каря“ трая 65, а на „Палюрия“ 34 дни.

Макаръ, че пролътта беше много бурна, таянитъ на училището, благодарение на своето мѣстоположение, бѣха много слабо засѣгнати отъ вълнението. Мръжитъ на „Палюрия“ презъ всичкото време бѣха въ водата, а на „Каря“ — вънъ само въ течение на 7 дни, което съставлява около 11% отъ цѣлия риболовенъ сезонъ.

Веднага следъ поставянето на мръжитъ, таяна „Каря“ почна да лови карагйоза, която ловидба съ малки прекъсвания трая до 14 май. Таяна „Палюрия“ улови много малко карагйозъ, като последната партида е била хваната на 6 май.

Седмично разпредѣление на уловения карагйозъ, изразено въ % отъ общия ловъ на сжщата риба, се вижда отъ следната таблица:

Дата	„Каря“	„Палюрия“
25 до 31 мартъ	17,3 %	—
1 до 7 априлъ	30,5 %	—
8 до 14 априлъ	14,0 %	—
15 до 21 априлъ	19,3 %	1,3 %
22 до 28 априлъ	9,0 %	70,0 %
29 до 5 май	4,4 %	28,7 %
6 до 12 май	5,0 %	—
13 до 19 май	0,5 %	—

Скумрийния ловъ се започна на таяна „Каря“ на 16 априлъ, а на „Палюрия“ на 17 априлъ.

Седмично разпредѣление на уловената скумрия, изразено въ % отъ общия ловъ на сжщата риба, се вижда отъ следната таблица:

Дата	„Каря“	„Палюрия“
16 до 22 априлъ	1,7 %	0,1 %
23 до 29 априлъ	1,3 %	1,6 %
30 до 6 май	2,7 %	22,1 %
7 до 13 май	82,5 %	65,0 %
14 до 20 май	11,7 %	11,2 %
21 до 27 май	0,1	—

Както се вижда отъ горната таблица най-изобилния ловъ на скумрията и на двата таяна бѣ презъ периода отъ времето отъ 7 до 13 май.

Освенъ карагйоза и чирозитъ, таянитъ сж хванали и др. риба, а именно: трикона, харипа и сафрида.

Седмично разпредѣление на тия риби се вижда отъ следната таблица.

Дата	„Каря“	„Палюрия“
26 до 31 мартъ	6,9 %	—
1 до 7 априлъ	12,1 %	—
8 до 14 априлъ	4,6 %	—
15 до 21 априлъ	40,7 %	—
22 до 28 априлъ	10,6 %	—
29 до 5 май	13,9 %	—
6 до 12 май	8,9 %	97,3 %
13 до 19 май	2,3 %	2,7 %

Общото производство на таянитъ бѣ: „Палюрия“ около 385,000 чирози, 40 килограма карагйозъ и около 900 килограма сафридъ и др. риби: „Каря“ — около 50,000 чирози, 800 килограма карагйозъ и около 1,700 килограма харипъ, трикона и сафридъ.

Нито единъ отъ училищнитъ таяни не можа да улови хамсия.

Сравнително съ другитъ години производството бѣше много слабо, напр., за „Палюрия“ средния ловъ на чирозитъ е около 1,000,000 бройки, а понѣкога той е надминавалъ даже и 2,000,000 бройки. Изобщо, по цѣлото крайбрежие пролътната ловидба е била много слаба, което до-кара прекомѣрно качване цѣнитъ на чирозитъ.

Безжичното съобщение въ морското риболовство.

Презъ есента на миналата година се е образувало въ Хамбургъ едно немско дружество, което си е поставило за целъ да разпространи приложението на безжичния телефонъ въ рибарскитъ кораби. Следъ като безжичния телеграфъ намъри най-широко разпространение и биде приложенъ въ всички голъми кораби, сега се намираме предъ използването на безжичния телефонъ, специално отъ малкитъ рибарски кораби и параходи. Приложението на тоя видъ съобщително средство е едно много важно допълнение на безжичния телеграфъ.

При сегашното тежко стопанско положение на риболовнитъ компании, въвеждането на безжичния телефонъ въ рибарскитъ кораби е, преди всичко, единъ въпросъ на разходи. Първото условие, на което отговаря безжичния телефонъ е, че разходите по неговото въвеждане представляватъ една дробъ отъ разходите по една безжична телеграфна инсталация. Разходите по тая последната се състоятъ отъ годишенъ наемъ, отъ заплатата, храната и дрехитъ на единъ специалистъ телеграфистъ и, въобще, отъ много още такива разходи, които при безжичния телефонъ или съвсѣмъ сж избѣгнати, или значително намалени. Освенъ това, за малкитъ рибарски кораби играе голъма роля въпроса съ помещението, където ще бжде поставенъ телеграфния апаратъ и специалистъ телеграфистъ. Едно неизбежно зло при телеграфа е необходимостта отъ познаването на Морзовата азбука и отъ тамъ неизбежния специалистъ телеграфистъ. При безжичния телефонъ, нъма нужда отъ специално обученъ персоналъ, тъй като, говоренето чрезъ него става по сжщия начинъ, както и говоренето по телефонъ съ жици, а освенъ това, едно особено помѣщение за безжичния телефонъ не е необходимо, тъй като той е построенъ въ една специална удобна кутия, която може да бжде поставена въ всѣка каюта.

Подобни съобщителни организации за използване на безжичния телефонъ сжществуватъ въ Германия отдавна, безъ да сж придобили нѣкакво особено практическо значение. Подобни организации въ Дания се намиратъ въ периода на създаването си.

Говоренето отъ борта къмъ сушата, което, впрочемъ, ще бжде въ близко бъдаще технически възможно при правилно организиране съобщителна служба не е толкова необходимо, тъй като преди всичко важно е да се има единъ пътъ, по който да могатъ да се предаватъ нарежданията отъ кантората, която се намира на сушата, къмъ борта на кораба, който се намира въ откритото море. Една такава, макаръ и едностранчива, свързка се явява като удовлетворителна. Освенъ това, практически погледнато, единъ малкъ плавателенъ сждъ, каквито сж обикновено рибарскитъ, не може да се снабди съ една такава предавателна станция, която да може да се съобщава на голъмитъ разстояния съ нѣкоя немска сухоземна безжична станция по простата причина, че за това сж нуждни голъми помѣщения и освенъ това, такава инсталация е съпроводена съ много голъми разходи. А и на сушата, гдето има много по-благоприятни усло-

вия, безжичнитъ станции сж или предавателни или приемателни.

Безжичния телеграфъ, както и безжичния телефонъ, сж за лова въ откритото море едно спомогателно средство отъ първа величина.

Въ извѣстни, точно опредѣлени часове на денонощието, ще бждатъ изпращани съобщения за приближаване на буря, съобщения за състоянието на времето и вѣтроветъ, които съобщения капитана на кораба ще знае да използва. Сега за сега, единъ водачъ на корабъ, за да може да прецени вѣроятното бъдаще състояние на времето, може да си помогне или съ барометъра или чрезъ наблюдение на облачнитъ образования по хоризонта или по формата на вълнитъ.

По нататъкъ ще бждатъ изпращани ежедневни морскитъ съобщения на Държавната морска служба, отнасящи се до характерни морски признаци и за измѣнение на морскитъ пѣтища. Тия съобщения сега се извѣствяватъ въ печатна форма, тъй че тѣ, за корабитъ намиращи се въ откритото море, не представляватъ никакъвъ актуеленъ интересъ.

Извънредно важно е за единъ морякъ да има възможностъ да контролира редовно своя хронометъръ. Известно е, че за да може да се опредѣли мѣстото, гдѣто се намира кораба, като основа служи хронометъра, съ който се работи особено трудно въ бурно време и на малкъ корабъ. За да се улеснятъ въ това отношение корабнитъ капитани, ще бждатъ изпращани съобщения по безжичния телефонъ за да се свѣрватъ по тѣхъ хронометритъ. Сжщо така съобщения, отнасящи се до цената на рибата и на вжглищата въ мѣрдавитъ центрове, сж за капитана на единъ риболовенъ корабъ отъ особено значение.

Не по-малко значение се отдава и на възможността, при особени поводи, риболовната компания, която изпраща корабитъ си въ вътрешността на морето, да може да ги дирижира съ заповѣди отъ брѣга. При това текстоветъ, които ще се предаватъ по безжичния телефонъ, ще бждатъ диктувани достатъчно полека за да могатъ да се записватъ дори и безъ да има нужда отъ познания по стенографията. При сегашното състояние на техниката трѣбва да се отбелжи като ненормално, че кораби, които по една или друга причина не могатъ да бждатъ снабдени съ безжична телеграфна инсталация, не могатъ да получатъ нови нареждания, които да измѣнятъ старитъ такива, дадени преди нѣколко седмици. Чрезъ въвеждането на безжичнитъ съобщения въ риболовството се дава възможностъ да се интензивира стопанското използване на плавателнитъ сждове.

Като подавателна вълна е избрана за сега, като най-подходяща за цѣльта, тая съ 1,800 метра дължина. Дружеството разполага съ предавателна станция въ Норддайхъ и съ по една резервна станция въ Куксхафенъ и Свинемюнде. Предаването на ежедневнитъ редовни съобщения, допълнително на които могатъ да се прибавятъ и заповѣди, ще става въ две точно и неизмѣнно опредѣлени времена презъ нощта (12 часа средъ нощъ и 4 часа сутринъ). Предвидени сж сжщо така съобщения

ния и презъ деня, които ще последватъ въ близко бъдеще. Презъ тия часове, когато ще се предаватъ съобщенията, трѣбва, естествено, приемателния апаратъ на борта да бжде заетъ около половинъ часъ. Заповедитѣ отъ страна на риболовнитѣ компании отъ брѣга могатъ да се предаватъ или на обикновенъ езикъ или шифровани. Тѣ могатъ да се предаватъ или чрезъ централата въ Хамбургъ, направо на предавателната станция или отъ кое да е пощенско гише като обикновена телеграма, изпратена до предавателната станция въ Норддайхъ.

Сжщото дружество се занимава и съ отдаване подъ наемъ на приемателни безжични апарати.

За различнитѣ отдалечения сж построени специални апарати, а именно:

1. Апарати, които могатъ да приематъ отъ Исландия и Средиземно море,

2. Апарати, които могатъ да приематъ отъ Северното море и отъ западната частъ на Балтийското море и

3. Единъ малкъ апаратъ, съ който може да се приема отъ германскитѣ заливи.

Дружеството има представители въ всички важни пристанища, които улесняватъ работенето съ риболовни компании и запознаватъ персонала съ обслужването на приемателния апаратъ.

За голѣмо значение на тоя видъ съобщение ще говоримъ другъ пътъ и съ факти на рѣка. Тукъ ще дадемъ само изражение на доволството си, че въ използването на безжичния телефонъ въ областта на риболовството, Германия е, която крачи на чело на всички държави, които сж заинтересовани отъ прогреса на риболовството.

Преведено отъ П. П.

Хвърчилото въ услуга на риболовството.

Въ по-ново време сж направени, както отъ английска, така и отъ шотландска страна, опити за поставяне на хвърчилото въ услуга на риболовството. Мисълта, която е довела до тия опити, е следната: известно е, че отъ едно издигнато мѣсто може да се гледа по-дълбоко въ водата, защото тогава многото отражения, които иначе на водната повърхнина, подобно както при едно огледало, пречатъ на проникването на погледа, биватъ отчасти премахнати или отслабени. Ето защо презъ войната хвърчилата бѣха употребявани въ борбата срещу подводницитѣ. Теоретически значи, логично е, да се приложатъ хвърчилата въ услуга на риболовството за да установятъ присъствието на рибнитѣ ята въ по-голѣмитѣ морски дълбочини. Освѣтъ това голѣмата бързина на хвърчилото му позволява да наблюдава една голѣма площъ отъ морската повърхнина. Следъ това рибарскитѣ кораби могатъ да бждатъ известявани за присъствието на рибни ята въ тая или оная посока по безжичния апаратъ. Дали тази система на откриване присъствието на риба ще се окаже приложима на практика, това ще покажатъ направенитѣ опити. Германското риболовство има голѣмия интересъ да узнае резултатитѣ отъ опити.

Английскитѣ опити бидоха предприети отъ Харвишъ, Ловестонъ и Плимутъ и наблюденията, извършени отъ една височина отъ 1000 фуса въ време на лова на херинги презъ месецитѣ октомврий и ноемврий 1921 година и презъ мартъ 1923 год. при ловидбата на скумрии по брѣга на Корневаль.

Отъ тритѣ предприети въ областта, гдето е ставала ловидбата на херинги, опити, само при третия излетъ състоянието на времето е позволило едно наблюдение отъ хвърчилото. При първия излетъ не е могло да се наблюдава, а при втория излетъ наблюдението е било невъзможно поради гъста мъгла и дъждъ. Следователно при прилагането на тая система наблюдение на рибнитѣ ята отъ хвърчилото, въ тая областъ, а особено презъ времето, когато става ловидбата на херинги (октомврий и ноемврий) е много затруднено. Дори и при иначе благоприятнитѣ условия за наблюдение, при третия излетъ не сж получени задоволителни резул-

тати, тъй като морската повърхнина е била доста развълнувана. Значи, малко хубави дни, които даватъ благоприятни условия за едно успѣшно ржководене на риболова отъ едно хвърчило, не даватъ голѣма надежда за практическото използване на хвърчилото въ услуга на риболовството.

Като предусловие за едно сполучливо наблюдение отъ хвърчило при опититѣ, направени въ юго-западна Англия презъ време на ловидбата на скумрии, се поставятъ: спокойна морска повърхнина, бистра вода и ясна слънчева свѣтлина, затъмнена малко отъ облаци. Водата се избистря, обаче, едва следъ нѣколко дни спокойно време, следъ като разбъркания отъ вълнуващата се вода пѣськъ се утаи по дъното на морето. Тъй че и въ тая областъ, като се взематъ предъ видъ неблагоприятнитѣ климатически условия, едно практическо приложение на тази система не може да се очаква. И, изобщо, по всичко се вижда, че въ английскитѣ води едно откриване на рибнитѣ ята и ржководенето на лова отъ едно хвърчило е възможно само презъ времето отъ май до септемврий и то при бистра и спокойна вода. Но практическата стойностъ отъ такова наблюдение се нуждае отъ доказателство.

Шотландскитѣ опити бидоха извършени презъ юлий и августъ 1924 година въ областта между Peterhead и Stronsay. Резултатитѣ и тукъ сж малки окуражителни. Нито при единъ опитъ не се удало да се открие отъ хвърчилото присъствието на нѣкое херингово ято и то въ тия области, гдето въ сжщото време рибаритѣ не сж имали основание да се оплавятъ отъ липса на добъръ ловъ. Възможността да се откриватъ рибни ята отъ хвърчилото е, като показватъ и английскитѣ опити, въ зависимостъ отъ едно голѣмо число факторѣ. Височината на слънцето, интензивностъ на свѣтлината, прозрачностъ на въздуха, повърхностъ и съставъ на водата, всичко това сж условия, които обуславятъ практическото използване на тая система въ областта на риболовството. Условията за нейното практическо приложение въ Северното море сж, логично, най-малко благоприятни и споменатитѣ опити сж дали съответния резултатъ.

Изглежда, че по-иначе стои работата въ другитѣ морета. Споредъ едно съобщение на „Pêche maritime“ (отъ 15 мартъ 1925 година) приложението на хвърчилото въ услуга на риболовството въ Съединенитѣ Щати по брѣга на Тихия океанъ е причинило едно значително увеличение на прихода въ годинитѣ 1923 и 1924. Първитѣ опити сж били направени при Санъ-Диего (Калифорния) при лова на рибата тонъ и херингъ. Прихода е билъ увеличенъ съ 18% презъ 1923 година въ сравнение съ тоя отъ 1922 година и съ 25% презъ 1924 година въ сравнение съ тоя отъ 1923 година. Това увеличение се приписва на ценното съдействието на хвърчилата.

Презъ 1922 година, а сжщо така и презъ 1923 година американцитѣ сж имали много лоша рибна реколта и, за да си помогнатъ, тѣ сж се обърнали за помощъ къмъ авиатиката, която на драго сърце е поставила апарати въ услуга на риболовството. Три хвърчила сж се намирали постоянно въ движение, на разстояние една миля едно отъ друго и

на 2000 — 5000 фуса височина надъ морската повърхнина. Тѣ сж кръстосвали целото пространство предъ брѣга на едно разстояние отъ 2 — 10 мили. Щомъ наблюдателя забележи нѣкое рибно ято, той се старае да му опрѣдели голѣмината, скоростта и направлението, по възможностъ по-точно. Чрезъ безжичния апаратъ, съ който хвърчилото е снабдено, се съобщава на сушата, отъ кждето се отправятъ рибарскитѣ кораби на посоченото отъ хвърчилото мѣсто. Хвърчилото наблюдава рибното ято и по нататъкъ и продължава да дава на водача на риболовната флота знаци, съ които съобщава за движението на ято. Следъ привършването на лова, пакъ по безжичния апаратъ, се съобщава въ пристанището за количеството, голѣмината и вида на уловената риба за да могатъ да се направятъ съответнитѣ приготовления въ рибнитѣ заводи.

Както се вижда отъ това съобщение, целата работа се извършва съ характерния широкъ замахъ на американеца.

Преведено отъ П. П.

Стремежъ за разширение на риболовния районъ на Западъ

Морскитѣ риби населяватъ и се срещатъ масово предимно въ такива участъци, които иматъ дълбочини не по-голѣми отъ 200 — 250 метра. Тия участъци, особено ако се намиратъ близу до рибарскитѣ пристанища, понѣкога се използватъ въ по-голѣма степенъ, отколкото могатъ да издържатъ. Така, напримеръ, въ Северното море, което по своитѣ размери не надминава много Черно море, работятъ не по-малко отъ 3000 рибарски параходи и още повече платноходни кораби. Въ резултатъ на прекалената ловидба, въ Северното море, още преди войната, е билъ забелѣзанъ отпадетъ на лова, особено на придължителнитѣ риби. Унищожението на рибитѣ щѣше да бѣде още по-голѣмо, ако въ Северното море не би имало мѣста неудобни за лова, които служатъ на рибитѣ като разплодници.

Презъ време на войната запаса на тия риби се възстанови, понеже ловидбата не беше възможна, но сега пакъ се възвръща старото положение.

Благодарение на това, дохода на риболовнитѣ предприятия започналъ да се намалява и тѣ сж се видѣли принудени да потърсятъ други, макаръ и по-отдалечени, но по-обилни съ риба — мѣста.

Единъ отъ първитѣ опити въ това направление е билъ произведенъ отъ норвежкото правителство съ парахода „Микаелъ Сарсъ“ и подъ ръководството на известния биологъ професоръ Хйортъ. Целта на експедицията е било изследване на риболовни мѣста около западното крайбрежие на Гренландия. Първоначалниятъ планъ е билъ изследванията да се започнатъ отъ южния край на Гренландия и отъ тамъ да се разпространятъ до възможностъ повече на северъ. Обаче, бурята е накарала експедиционния параходъ да почне своитѣ опити по-насеверъ, отколкото било предположено отначало. Първата ловидба е била произведена на дълбочина около 50 — 60 метра въ тѣй наречения районъ на „Филла Банкъ“. Резултатъ е билъ повече отъ отличенъ: за половинъ часъ е било уловено

повече отъ 70 трески съ средня дължина 110 см. Никой отъ лицата, които сж се намирали на парахода, никога не сж виждали такова изобилие на риба.

Експедицията е изследвала и други мѣста по-насеверъ отъ „Филла Банкъ“ и навсѣкжде е намерила извънредно изобилие на треска, която се отличавала съ своитѣ голѣми размери. При опита на лова въ по-голѣми дълбочини отъ 120 — 150 м. експедицията е уловила голѣмо количество калкана, тѣй нареченъ „черенъ калканъ“.

Насърдени отъ опита на „Микаелъ Сарсъ“, въ сжщитѣ води сж заминали и 3 частни рибарски кораба „Щромгуленъ“, „Амета“ и „Фаустина“.

„Щромгуленъ“ е започналъ своятъ рейсъ на 25 юлий 1924 год. и се е завърналъ следъ 7 седмици. Ръководителя на кораба разправя, че той е почналъ своитѣ опити близо до Годтаабъ и е намѣрилъ тамъ фантастично богатство отъ треска. Той казва буквално следното: „когато сме вадили вждицитъ, то праздна вждица не излезе.“

Съ 500 вждици веднажъ ние напълнихме 2 лодки съ дължина 7 метра. Треската бѣше извънредно голѣма и очистена тя имаше срѣдня тежестъ отъ 5 — 6 килограма“.

Параходъ „Амета“ се е върналъ съ товаръ отъ 160 тона солена треска и 90 тона рибено масло.

Коменданта на парахода „Фаустина“ разправя, че тѣ извършвали лова по западното крайбрежие на Гренландия до 65° 30' северна ширина. Тѣ сж срещнали грамадни количества риби и въ продължение на 3 седмици сж напълнили съвършено всичкитѣ хамбари на кораба.

Сжщия стремежъ къмъ търсене на нови мѣста се забелѣзва и въ Англия.

Английскитѣ риболовци отдавна вече използватъ Бѣлото море, близо до брѣговетѣ на Русия. Както е известно, преди две години по този поводъ е станалъ конфликтъ между Англия и съветското правителство, което е арестувало англий-

скитъ рибарски параходи, когато тѣ сж се приближили къмъ брѣга. Въ настоящо време, въ английското пристанище Хуллъ се приготвятъ 30 голѣми рибарски парахода отъ най-нова конструкция, които ще заминатъ за ловъ къмъ брѣговетѣ на Лабрадора.

Франция отъ 2—3 години насамъ е започнала да обърща внимание за използване на Африканското крайбрѣжие. За тая целъ, напр. е билъ построенъ парахода „Жюль Елби“, който има водоизмещение около 1300 тона.

Този параходъ е приспособенъ главно за лова и транспорта на такава риба, която се яде въ

прѣсно състояние. Той има специални хладилни инсталации, които могатъ да побератъ едновременно 5000 сандѣка съ риба, всѣки единъ съ вместимостъ 25 килогр. риба нето.

Италианското правителство има предвидъ да използва за риболовството своята колония „Еритрея“, която се намира на Червеното море. Произведенитѣ тамъ опити на ловидба сж показали, че въ района на „Еритрея“ могатъ да се ловятъ въ значително количество скумрия, сардели, скатове и др. риби. По настоящемъ се правятъ проучвания за състоянието и положението на пазаритѣ, кждето ще се пласира рибатата.

Риболовството въ Гърция.

Риболова се раздѣля на три голѣми категории:

1. Крайбрѣженъ риболовъ. Тоя риболовъ е свободенъ за всѣкиго и може да се извършна безъ специално за цѣлѣта разрешение.

2. Риболовъ въ открито море. Този риболовъ сжщо е свободенъ; къмъ него се отнася и лова съ тралове вънъ отъ тримилната крайбрѣжна ивица.

3. Ловъ въ затворенитѣ води, крайбрѣжни блатата, рѣкитѣ, а сжщо въ извѣстни пунктове на морския брѣгъ, които сж особено удобни за лова на пасажнитѣ риби (таляни). Ловътъ въ тия води не е свободенъ, а се дава отъ държавата или отъ частни стопани подъ наемъ на предприемачи. Последнитѣ експлоатиратъ водитѣ съ помощта на рибари, на които плащатъ месечно или, пъкъ, имъ даватъ извѣстенъ процентъ отъ уловената риба.

Благодарение на географическото положение и конфигурацията на брѣговетѣ, въ грѣцкия риболовъ има особено значение морското риболовство. Това риболовство дава прехрана на по-голѣмата частъ на крайбрѣжното население. Рибарскитѣ уреди, които се употребяватъ, не се отличаватъ отъ тези на Средиземното море и могатъ да се разделятъ на 2 групи:

а) Неподвижни уреди: въдици, таляни и т. н.

б) Подвижни уреди: тралове, грибове и т. н.

Споредъ количеството на уложената риба на първо мѣсто трѣбва да бждатъ поставени тралове и грибове. На второ мѣсто—уредитѣ, които се употребяватъ въ открито море. Следъ тѣхъ вървятъ въдици, таляни и др.

Голѣмо разпространение има особена мрежа, която се нарича „Гри-Гри“ (Б. Р. нашия Гъръ-Гъръ). Съ нея ловятъ предимно паламуди и други родствени нему видове риба.

Далечъ не всички пунктове отъ крайбрѣжието се използватъ равномерно и интензивно. Има даже такива, кждето ловидба съвършено не се извършва. Изобщо морскитѣ грѣцки рибари, които, като правило, нѣматъ голѣми кораби, отбѣгватъ откритото море и се занимаватъ съ лова главно въ заливнитѣ и близо до пристанищата.

Изключение отъ това правятъ само голѣми платноходи, които ловятъ съ тралове.

За количеството на корабитѣ, които ловятъ съ различнитѣ морски уреди, може да се сжди по следната таблица, съставена въз основа на сведения отъ 84 грѣцки пристанища (всичко въ Гър-

ция около 150 пристанища).

Видъ на кораба	Броя	Екипажъ
Кораба съ мрѣжи	661	1427
„ съ въдици	461	830
„ съ тралъ	47	233
„ съ грибове	405	2646
„ разни	353	739
Всичко .	1927	5375

Въ горната статистика не сж включени лодкитѣ за лова на глѣби, която промисълъ има извънредно голѣмо значение за крайбрѣжното население на Гърция.

Общото количество на морската риба, която се лови въ Гърция, е около 30—35,000,000 килограма годишно, на сума около 200,000,000 драхми. Въ това количество не е включенъ лова въ Тракия и Мала-Азия.

Съ законъ № 2054 въ морето е забранена ловидбата съ динамитъ и др. взривове, която ловидба въпреки закона все пакъ се извършва; освенъ това се забранява и лова съ такива мрѣжи, които иматъ много малки очи. Последната забрана се прилага само въ извѣстни пунктове отъ крайбрѣжията.

Въ последно време въ Гърция започнало въвеждането на голѣми парни и моторни кораби, сжщо така и малкитѣ кораби се снабдяватъ съ мотори.

Освенъ това, направени сж опити да се замѣстятъ сегашнитѣ малки таляни, които иматъ районъ на действие около 300 метра, съ голѣми таляни отъ Средиземноморски типъ. Тия нововъвеждания вървятъ бавно, благодарение на консервативността на рибарското население.

Затворенитѣ води и таляни мѣста въ по-голѣмата си частъ принадлежатъ на държавата, която ги дава на предприемачи подъ наемъ за 10 години и повече, или разрешава на рибаритѣ да ловятъ срещу извѣстенъ процентъ.

Ловътъ въ полу-соленитѣ блатата и лагуни има голѣмо значение, както въ стара Гърция, тъй и въ новата, присъединена съгласно мирния договоръ.

Подъ наемъ се даватъ около 214 затворени басейна, които по своя доходъ могатъ да се разделятъ на категории:

1. Съ наемъ до 1,000 драхми	102
2. " " " 10,000 "	70
3. " " " 30,000 "	28
4. " " " 200,000 и повече	14

Въ това число не влизатъ затворенитъ води на Тракия и Мала-Азия.

Общъ доходъ	1916	1917	1918
Стара Гърция	570000	570000	700000
Нова Гърция безъ			
Тракия и Мала-Азия	1165000	1510000	2230000
Всичко .	1735000	2080000	2930000

Наименование на езерото	Наемъ	Доходъ отъ експлоатацията съ рибаритъ.				
	1916	1917	1918	1919	1920	1921
Св. Василъ	85,000	360,000	600,000	450,000	370,000	384,000
Караеманъ	13,700	—	135,000	140,000	120,000	95,000
Косторие	22,000	—	78,000	114,000	130,000	148,000
Ашиносъ	—	—	—	—	400,000	297,000

За подобрене на риболовството въ затворенитъ води презъ последнитъ години сж били направени редъ технически работи: прокопаване на каналитъ, заселване на обезрибенитъ басейни, въвеждане на нови уреди и т. н.

За изкуственото риборазвъждане съществуватъ двъ малки станции около Атина и въ Македония.

Частъ отъ затворенитъ води държавата използва безъ посредничеството на предприемачитъ. Въ тия води има право да лови всъки рибаръ, който плаща известенъ процентъ отъ уловената риба напр. въ езерото Карла 30%. Този начинъ на експлоатация е билъ опитанъ презъ обоевропейската война и е далъ отлични резултати, както спрѣмо доходността, тъй и въ смисъла на поевтиняване на рибата. Напримеръ, въ споменатото езеро Карла предприемачъ е продавалъ рибата по 5 — 10 драхми за ока, а следъ въвеждане експлоатацията на езерото отъ рибари цената е спаднала до 1 — 2 драхми оката.

За изучаване морското риболовство е уредана въ Фалера една биологическа станция, която се управлява отъ университета. Освенъ това съществува полуавтономна организация, която работи въ тѣсна връзка съ международната организация въ Монако, която е известна подъ името: „Международна комисия за научнитъ изследвания въ Средиземно море“.

Създаване на дипломи за командване на риболова.

Единъ указъ отъ 20 юлий, публикуванъ въ *Journal officiel* отъ 23 с. м., учредява три дипломи за командване на рибарски кораби. Той определя, отъ друга страна, функциитъ, които всеки единъ отъ тѣхъ позволява да се изпълняватъ и узаконовява употребата на дипломирани механически персоналъ.

Доклада който предшествуваше въпросния декретъ, — подписанъ отъ Г-нъ **Durbant**, министръ на търговията тогава, когато присъединяването на Подсекретарство на Търговската Марина и Риболова къмъ Министерството на Общитъ Работи бѣше официално съобщено — изтъкна преимуществата на това ново постановление. Нашитъ четци ще намѣрятъ тоя документъ въ *Journal officiel* отъ 23 юлий, ние даваме тукъ пълния текстъ на декрета.

ОТДѢЛЪ 1.

За командването на рибарскитъ кораби.

Глава I.

За дипломитъ за командване на риболова и за службитъ, които тѣ позволяватъ да се заематъ.

Чл. 1. Учредяватъ се за командване на рибарски кораби:

1. Свидетелство за способностъ,
2. Дипломъ за риболовенъ майсторъ и
3. Дипломъ за риболовенъ капитанъ.

Свидетелство за способностъ се издава отъ администратора на рибарския регистръ, когато кандидата отговаря на условията, предвидени отъ чл. чл. 10 и 15 отъ настоящия декретъ.

Дипломитъ за риболовни майстори и капитани се издаватъ: първия отъ директора на рибарския регистръ, втория отъ министра, на когото е повѣрена търговската флота, когато кандидатитъ отговарятъ на условията, предвидени отъ чл. чл. 11, 12, 13 и 14 отъ настоящия декретъ.

Чл. 2. За разграничение на мѣстата, въ които морскитъ рибари могатъ, при условие, че отговарятъ на изискванията на следващитъ членове, да командватъ рибарски кораби, създадени сж три риболовни зони.

Първата риболовна зона се простира по Французкитъ брѣгове до 50 мили отъ тѣхъ.

Втората зона се започва отъ границата на първата до следующитъ граници:

На Северъ — 72° северна ширина,

На Югъ — екватора,

На Западъ — 28° дължина западно отъ Гривничъ,

На Изтокъ — 26° дължина източно отъ Гривничъ.

Тя обзема освѣнъ това цѣлото Средиземно море.

Третата риболовна зона се простира отгътвъ фиксиранитѣ граници на втората зона.

Чл. 3. За да бждатъ допуснати да командватъ кораби, упражняващи риболовъ въ първата зона, рибаритѣ трѣбва да бждатъ титуляри на свидетелство за способностъ; освѣнъ това, ако кораба е съ механически двигателъ, допуска се отсъствието на механикъ, но трѣбва да притежаватъ позволително за ръководство предвидено въ чл. 21 отъ настоящия указъ.

Като изключение, рибари, които преди влизането въ сила на настоящия указъ сж били вписани въ рибарския регистръ, могатъ безъ никакво свидетелство да упражняватъ командването на платноходъ съ бруто водоизмѣстимостъ по-малко отъ 5 тона.

Чл. 4. За да бждатъ допустнати да командватъ единъ корабъ, упражняващъ риболовъ въ втората зона, морскитѣ рибари трѣбва да сж титуляри на дипломъ за риболовентъ майсторъ, да иматъ навършени 24 години, да докажатъ 12 месечно пребиваване на корабъ, било като втори капитанъ на корабъ действащъ въ втората зона, било като капитанъ на корабъ упражняващъ риболовъ въ първата зона.

Чл. 5. За да бждатъ допустнати да командватъ корабъ, упражняващъ риболовъ въ третата зона, морскитѣ рибари трѣбва да бждатъ титуляри на диплома за риболовентъ капитанъ и да докажатъ 12 месечна служба на борта на корабъ, било като втори капитанъ на корабъ имащъ право на действие въ третата зона, било като капитанъ на корабъ упражняващъ риболовъ въ втората зона.

Чл. 6. Морски рибари, които отговарятъ на условията за командване на корабъ, който упражнява риболова въ втората зона, могатъ сжщо така да командватъ и риболовентъ корабъ въ първата зона.

Морски рибари, които иматъ право на командване въ третата зона, могатъ да управляватъ сжщо така и кораби, които упражняватъ риболовъ въ първата и втората зона.

Чл. 7. Моряци, които сж титуляри на дипломъ „капитанъ за далечни курсове“ или на диплома „капитанъ отъ търговската флота“, могатъ да командватъ корабъ, който упражнява риболовъ въ втората или третата зони, ако отговарятъ на условията за възрастта и прекарването на борта

време, изискуеми, било отъ чл. чл. 4 или 5 отъ настоящия указъ за командване на рибарски корабъ, било за командване на търговски корабъ.

Чл. 8. Титуляритѣ на дипломи за риболовентъ капитанъ или риболовентъ майсторъ, отговарящи на условията, предвидени въ чл. чл. 4 и 5 отъ настоящия указъ, се допускатъ, наравно съ титуляритѣ на дипломи, издадени при прилагането на указа отъ 21 декември 1911 год. въ търговската флота на французкитѣ колонии и нѣкои области намиращи се подъ французки протекторатъ, да командватъ кораби, които комплектуватъ риболовния си персоналъ отъ тѣзи страни. Тѣ сж подчинени въ това, което се отнася до границитѣ и условията на колониялния риболовъ, на частнитѣ правилници, които уреждатъ риболова на колониятѣ и странитѣ подъ французки протекторатъ.

Чл. 9. Въ кораби, на борта на които чл. 3 на указа отъ 20 септември 1908 год., отнасящъ се до организацията работата на борта на кораба, изисква присѣствително на единъ помощникъ — титуляръ, притежаващъ патентъ или дипломъ, функциитѣ на тоя последния, независимо отъ зоната, въ която кораба упражнява риболова, могатъ да бждатъ повѣрени както на единъ риболовентъ капитанъ, така и на единъ патентиранъ риболовентъ майсторъ, ако тия последнитѣ иматъ навършени 24 год.

Глава II.

Условия за получаването на дипломитѣ.

Чл. 10. Свидетелството за способностъ се издава на морски рибаръ, който е издържалъ съ успѣхъ единъ практически изпитъ, отнасящъ се до правилата за управлението на кормилото и познаването на пжтищата, сигналитѣ и свѣтливитѣ знаци, знацитѣ, които посочватъ опаснитѣ за кораба мѣста и за използването на приборитѣ за спасяване.

Кандидатитѣ за това свидетелство трѣбва да иматъ 23 навършени години и да удостояватъ една 24-месеч. професионална рибарска практика.

Чл. 11. Диплома за риболовентъ майсторъ се издава на кандидатитѣ, които сж издържали съ успѣхъ изпита за професионална способностъ отнасящъ се до следнитѣ материи:

Правила за управление на кормилото, познаване на пжтищата и свѣтливитѣ знаци, сигналитѣ, знацитѣ, които посочватъ опаснитѣ за кораба мѣста и приборитѣ за спасяване.

Работене съ платната, вжжета и уредитѣ на риболовния корабъ.

Употребление на картата, на уреда за измѣрване бързината на кораба, на компаса, на сондата и на уреда за ориентиране по звездитѣ.

Навигационно смѣтане, нужно при крайбръжното плаване и при плаването въ откритото море.

Астрономически познания, ограничени въ определения на терминитѣ, употребяеми въ навигационното смѣтане.

Познания по управлението на парнитѣ машини и на моторитѣ съ вътрешно горене.

Кратки познания по география и океанография, техниката на риболова, описание и изпълване на уредитѣ.

Морското законодателство и морска хигиена.

За да бждатъ допустнати до тоя изпитъ, кандидатитѣ трѣбва да иматъ навършени 19 години и да удостовѣрятъ едно 24 месечно професионално плаване, отъ което най-малко половината прекарано на борта на корабъ упражняващъ риболовъ въ втората зона.

Чл. 12. Дипломъ за риболовенъ капитанъ се издава на кандидати, които сж издържали единъ теоретиченъ и единъ приложенъ изпитъ.

Кандидатитѣ могатъ да положатъ изпити или едновременно или по отдѣлно, по начинъ, какъвто имъ дохожда.

За да бждатъ допустнати до теоретическия изпитъ, кандидатитѣ трѣбва да иматъ въ срѣдата на изпита навършени 18 години и да удостовѣрятъ едно 12 месечно професионално плаване.

За да бждатъ допустнати до приложния изпитъ, кандидатитѣ трѣбва да иматъ въ средата на изпита навършени 24 години и да удостовѣрятъ едно 60 месечно професионално плаване, отъ които най-малко 24 месеца прекарани на борта на корабъ, упражняващъ риболовъ въ втората или третата зона.

Чл. 13. Програмата на изпита за получаването на диплома за риболовенъ капитанъ се състои отъ следнитѣ категории :

Правила за управление на кормилото, познаване на пжтищата, свѣтливитѣ знаци, сигналитѣ, знацитѣ, които посочватъ опаснитѣ за кораба мѣста и приборитѣ за спасяване.

Работене съ платната и вжжетата на риболовния корабъ.

Ползване отъ картата, отъ уреда за измѣрване бързината на кораба, познаване на компаса и неговото регулиране, ползване отъ хронометъра и отъ уреда за измѣрване дълбочината на морското дъно.

Смѣтане по плаването, отнасящо се до крайбръжното плаване, задачи по варирането на компаса и задачи по опредѣлянето на географическото положение.

Описание и управление на парнитѣ машини и на моторитѣ съ вътрешно горѣне.

Кратки познания по география и океаногра-

фия, техника на риболова, описание, приложение и работене съ уредитѣ.

Познание по морското законодателство и морска хигиена.

Чл. 14. Могатъ да получатъ дипломъ за риболовенъ капитанъ и рибари-притежатели на дипломъ за риболовенъ майсторъ, които сж навършили 24 години и могатъ да докажатъ шестдесетъ месечно професионално плаване, отъ което най-малко 12 месеца или като майсторъ упражняващъ риболовъ въ втората зона, или като помощникъ въ корабъ, който има право да упражнява риболовъ въ третата зона. Сжщитѣ трѣбва да издържатъ и единъ изпитъ по допълнителнитѣ материи.

Чл. 15. Практическия изпитъ за получаването на свидетелство за способностъ се полага предъ една мѣстна комисия, образувана въ риболовнитѣ пристанища, състояща се отъ единъ инспекторъ по плаването — като председателъ и двама дипломирани риболовни майстори — посочени отъ администрацията на рибарския регистръ.

Изпититѣ за получаване дипломъ за риболовенъ майсторъ се полагатъ предъ една комисия, назначена отъ директора на администрацията на рибарския регистръ и съставена отъ единъ учител по хидрография — председателъ, отъ единъ администраторъ отъ рибарския регистръ, единъ капитанъ имащъ право на далечно плаване или отъ единъ риболовенъ капитанъ или, при липса на двамата последнитѣ, отъ единъ капитанъ отъ търговската флота който може да командва и презъ време на риболовъ.

Изпититѣ за получаването на диплома за риболовенъ капитанъ се полагатъ предъ една комисия посочена отъ министра, комуто е възложена търговската флота и съставена отъ единъ инспекторъ по хидрографията като председателъ, отъ единъ учител по хидрографията, отъ единъ администраторъ отъ рибарския регистръ, отъ единъ капитанъ имащъ право на далечно плаване и отъ единъ риболовенъ капитанъ или, при липса на такъвъ, — отъ единъ капитанъ отъ търговската флота, който има право да командва и риболовъ.

Глава III.

Временни нареждания

Чл. 16. Временно могатъ да продължатъ да упражняватъ :

1. Командване на кораби, упражняващи риболовъ въ коя да е зона, титуляритѣ на дипломи за капитанъ по крайбръжното плаване :

2. Командването на кораби упражняващи едро риболовство въ областитѣ, опредѣлени съ чл. 3, 4, 5 на закона отъ 26 февруарий 1911

година, титуляритѣ на дипломи за исландски риболовни майстори.

3. Командването на кораби, било съ платна, било съ парни машини, практикуващи риболовство въ втората зона, титуляритѣ на дипломъ за майсторъ по крайбрежното плаване, учреденъ съ указъ отъ 8 августъ 1913 година.

Отъ друга страна, недипломирашитѣ рибари, които могатъ да докажатъ, че сж били, презъ най-малко 6 месеца преди публикуването на настоящия указъ, вписани въ листа на екипажа въ качеството на комендантѣ на единъ корабъ съ платна, упражняващъ риболовъ въ втората зона, могатъ да продължатъ да командватъ кораби упражняващи риболовъ въ същата зона.

Чл. 17. Отъ издаването на настоящия указъ и въ единъ срокъ отъ петъ години, министра, на когото е повѣрено министерството на търговската флота, може, по мотивирано предложение отъ страна на службата по рибарския регистъръ и следъ като вземе мнението на инспектора по навигацията, да опълномощи рибари, които сж титуляри на свидетелство за способностъ да командватъ платноходи или кораби съ спомагателенъ моторъ, немащи повече отъ 100 тона водозмѣстимостъ, упражняващи риболовъ въ втората зона. Въ нѣкой случай това опълномощие не може да важи и за командване на риболовни параходи или за кораби, които иматъ като единственъ двигателъ моторната сила.

Чл. 18. Моряци, които могатъ да докажатъ, че сж били записани, преди издаването на настоящия указъ, въ листата на екипажа презъ две кампании най-малко въ качеството на помощникъ на борта на корабъ, на който чл. 3 отъ указа отъ 20 септември 1908 година по организацията на работата върху борта изисква присъствението на единъ помощникъ, могатъ да изпълняватъ сжитѣ функции въ кораби практикуващи риболовъ въ втората или трета зона.

ОТДѢЛЪ 2.

За управлението на машинитѣ и моторитѣ на борта на рибарскитѣ кораби.

Глава I.

За функциитѣ на главния механикъ.

Чл. 19. За да иматъ право да изпълняватъ функциитѣ на механикъ на борта на рибарски параходъ, чиито машини иматъ една мощностъ равна или по-малка 400 конски сили, механицитѣ трѣбва да бждатъ титуляри на дипломъ за практически механикъ (парни машини).

За да иматъ право да заематъ длъжността главенъ механикъ на борта на рибарски параходъ, чиито машини иматъ една мощностъ по-голяма,

отъ 400 конски сили, механицитѣ трѣбва да бждатъ титуляри на дипломъ за механикъ-офицеръ 1-ва или 2-ра класа отъ търговската флота.

Всѣки случай, титуляритѣ на дипломъ за практически механици (парни машини), които могатъ да докажатъ петъ годишно плаване, било като главенъ механикъ на параходъ, чиито машини иматъ една мощностъ равна или по-малка отъ 400 конски сили, било като помощникъ-механикъ на борта на параходъ, чиито машини развиватъ една мощностъ повече отъ 400 конски сили, могатъ да упражняватъ функциитѣ на главенъ механикъ на борта на рибарски параходъ, чиито машини иматъ една мощностъ отъ 400 — 700 конски сили.

Отъ друга страна офицеритѣ-механици отъ 2-ра класа не могатъ да упражняватъ функциитѣ на главенъ механикъ на борта на единъ рибарски корабъ, чиито машини иматъ една мощностъ по-голяма отъ 700 конски сили, освенъ подъ условieto да иматъ навършени 24 години и да могатъ да докажатъ, отъ получаването на диплома си, най-малко 12 месеца плаване като помощникъ механикъ.

Чл. 20. За да иматъ право да изпълняватъ функциитѣ на главенъ механикъ на борта на единъ рибарски корабъ съ моторъ, имащъ една двигателна сила равна или по-малка отъ 400 конски сили, механицитѣ трѣбва да бждатъ титуляри на диплома за практики-механици.

За да иматъ право да изпълняватъ функциитѣ на главни механици на борта на рибарски кораби съ мотори, развиващи една мощностъ по-голяма отъ 400 конски сили, механицитѣ трѣбва да бждатъ титуляри на диплома за механикъ-офицеръ отъ 1-ва или 2-ра класа отъ търговската флота.

Всѣки случай, титуляритѣ на дипломъ за практически механикъ (мотори), които могатъ да докажатъ едно шестъ месечно плаване, било като главенъ механикъ на борта на корабъ съ мотори, имащи една двигателна сила равна или по-малка отъ 400 конски сили, било като помощникъ механикъ въ единъ корабъ съ моторъ, имащъ двигателна сила отъ 400 — 700 конски сили.

Отъ друга страна офицеритѣ механици отъ 2-ра класа не могатъ да упражняватъ функциитѣ на главенъ механикъ на борта на рибарски кораби, имащи една двигателна сила по-голяма отъ 700 конски сили, освенъ подъ условieto да иматъ навършени 24 години и да могатъ да докажатъ, отъ получаването на диплома си, най-малко 12 месеца плаване като помощникъ механикъ на единъ корабъ съ моторъ.

Чл. 21. Който е титуляръ на позволително за ръководство може да изпълнява функциитѣ на главенъ механикъ на борта на всѣки рибарски корабъ съ моторъ имащъ една сила по-малка отъ 100 конски сили.

Това позволително за ръководство се издава отъ администратора на рибарския регистръ следъ единъ практически изпитъ, отнасящъ се до управление на моторитъ и се полага предъ единъ квалифициранъ чиновникъ, потвърденъ отъ министра, на когото е повѣрена търговската флота.

Търговскитъ кораби съ мотори, които не се отдалечаватъ отъ брѣга повече отъ 50 мили и чиито господари сж титуляри на позволително за ръководство, сж освободени отъ задължението да иматъ единъ механикъ.

Глава II.

За функциитъ на помощникъ механицитъ.

Чл. 22. За да се упражняватъ функциитъ на помощникъ механикъ на борта на единъ риболовентъ параходъ, чиято машина има една мощностъ равна или по-голяма отъ 700 конски сили, нужно е притежанието на дипломъ за практически механикъ за парни машини.

Чл. 23. За да могатъ да извършватъ функциитъ на помощникъ механикъ на борта на рибарски корабъ съ моторъ, имащъ една двигателна сила равна или по-голяма отъ 700 конски сили, механицитъ трѣбва да бждатъ титуляри на диплома за практически механици за мотори.

За да упражняватъ функциитъ на помощникъ механикъ на борта на рибарски корабъ съ моторъ, развиващъ една двигателна сила по-малка отъ 700 конски сили, механицитъ трѣбва да бждатъ титуляри на позволително за ръководство, предвидено въ чл. 21 отъ настоящия указъ.

Чл. 24. Титуляритъ на сжщитъ дипломи и поз-

волителни, могатъ наравно съ титуляритъ на дипломи и колониални свидетелства, изисквани при работене съ машини съ декрета отъ 21 декемврий 1911 година въ търговската флота на колониитъ и на известни области, намиращи се подъ французки протекторатъ, да упражняватъ сжщитъ функции на борта на риболовни сждове, които действуватъ въ колониитъ и въ областитъ подъ французки протекторатъ.

Глава III.

Преходни нареждания.

Чл. 25. Като преходно положение, моряцитъ, които не сж дипломирани и които могатъ да докажатъ, че сж упражнявали, най-малко шестъ месеца преди публикуването на настоящия указъ, функциитъ на механици на борта на рибарски кораби съ моторъ, могатъ да продължатъ упражнението на сжщитъ функции съ правата, които сж дадени на диплома за практически механикъ за мотори по силата на чл. чл. 20-й и 23-й отъ настоящия декретъ.

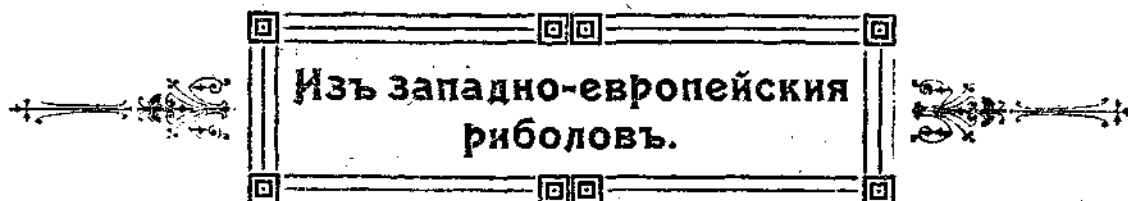
ОТДѢЛЪ 3.

Общи разпоредения.

Чл. 26. Постановления на министра, натоваренъ съ търговската флота, ще определятъ режима на изпититъ предвидени въ чл. чл. 10, 11 и 12 отъ настоящия указъ, подробнитъ програми на изискуемитъ се отъ кандидатитъ познания, характера на изпититъ, коефициента, който ще се прилага за всеки предметъ, както и детайлитъ по прилагането на настоящия указъ.

Чл. 27. Обявяватъ се въ невалидностъ всички постановления противоречащи на настоящия указъ.

Превелъ отъ френски П. П.

1. Рекордни ловидби презъ 1925 г.

Презъ м. Априль т. г. италианския риболовентъ параходъ „Назелo“ е уловилъ около брѣговетъ на Исландия 120 тона риба: разни видове треска, плоски риби и др.

Споредъ сведенията на капитана на кораба, той би уловилъ още повече риба, но командата е била съвършено изтощена и не могла да нарежда уловената риба.

Презъ сжщия м. Априль, немския рибарски параходъ „Нюфондленъ“ се е завърналъ съ товаръ 142 тона риба. Тази риба е била уловена въ продължение на 3 седмици сжщо около брѣговетъ на Исландия.

2. Голѣма рибарска изложба въ Дюселдорфъ.

Отъ 30 Май до 15 Юлий т. г. въ Дюселдорфъ

се урежда голѣма юбилейна изложба, която ще бжде посветена за лова и риболова въ старо и ново време.

Мѣстото на рибарското отдѣление заема 4 1/2 декара и взети сж мѣрки за най-пълното представяне на всичкитъ отрасли на риболовството.

Въ изложбата взематъ участие най-големитъ немски музеи въ Берлинъ, Хамбургъ, Алтона и Бременъ; Земледѣлско-стопанскитъ камари на Рейнската и Вестфалска области; Пруското управление за рибарството; държавнитъ рибовѣдни заведения и др. лица и учреждения.

Наредъ съ стотини аквариуми и терариуми, които ще съдържатъ представителитъ на водното царство на севернитъ рѣки и морета и такива на тропическия поясъ, ще има различни уреди за ловидбата, употребявани още отъ каменния вѣкъ до днесъ. Заедно съ моделитъ на най-проститъ лодки

на дивацигѣ ще има модели и на най-модерни рибарски параходи, приспособени за ловъ въ открито море.

Лаборатории, модели на консервни заведения, рибарски хижи, изкуствени блати, модели на крайбрѣжията съ характерния за тѣхъ животенъ миръ. — всичко това ще бѣде представено на изложбата, която ще даде възможност на всѣкого да се запознае съ всичкитѣ отрасли на рибарството и съ всичкитѣ особености на водния животъ.

3. Помощи на рибаритѣ.

Благодарение на ходатайството на Хамбургския главенъ рибарски съюзъ, въ германския райхстагъ е внесено отъ народната партия, следното законодателно предложение:

а) Да се отпусне отъ държавното съкровище помощъ на голѣмото херингово риболовство въ размѣръ 12,000,000 златни марки за възстановяване на рибарската флота.

б) Отпуснатия на рибаритѣ краткосроченъ кредитъ около 1,500,000 златни марки да стане дългосроченъ.

в) Предвидената отъ министерството помощъ за морското и крайбрѣжно риболовство да се увеличи до 3,500,000 марки. Тая сума да бѣде изразходвана за обновяване на рибарската флота, за ремонтъ на корабитѣ и за снабдяването имъ съ мотори.

Въ френската камара е внесено отъ министерството на търговската флота законодателно предложение за отпускане на извънреденъ кредитъ въ размѣръ 2,000,000 френски франка, отъ който ще се даватъ помощи на рибари, пострадали отъ буритѣ презъ 1925 год. Това предложение е приподписано отъ министера на финанситѣ и отъ министера на труда, което напълно осигурява неговото одобряване отъ камарата.

4. Морски и колониаленъ конгресъ въ Белгия.

Отъ 24 до 28 августъ т. г. въ гр. Остенде ще се състои морския колониаленъ конгресъ. Между въпроситѣ, които ще се разглеждатъ въ конгреса, има и следнитѣ, интересувачи риболовството:

а) Персоналъ на рибарскитѣ кораби и неговия изборъ.

б) Връзкитѣ, които съществуватъ между морскитѣ учреждения и риболовството въ Белгия и Конго.

в) Помощи и премии на корабостроителницитѣ въ Белгия и нейнитѣ колонии.

г) Организация на кредита, на взаимопомощта, на осигуровкитѣ и т. н. и.

9) Организация на пропагандата.

5. Белгия модернизира своята рибарска флотилия.

Презъ последнитѣ години, Белгия прави голѣми

усилия да развие своето рибарство. Повечето отъ рибарскитѣ дружества сж обновили своитѣ кораби, като набавили модерни трални параходи съ радиотелеграфъ и др. технически усъвършенствования. Стопанитѣ на платноходитѣ сж почнали да снабдяватъ своитѣ кораби съ механически двигатели. По настоящемъ въ състава на рибарската флота се числятъ следнитѣ рибарски кораби: 44 рибарски параходи, 90 платноходи съ водоизмѣщение повече отъ 25 тона, отъ които 15 съ моторни двигатели, 265 платноходи съ водоизмѣщение по-малко отъ 25 тона, отъ които 78 съ мотори.

Благодарение подобрието на рибарската флота количеството на уловената риба значително се увеличи а именно: презъ 1922 год. е било уловено риба на сума около 21,000,000 франка, презъ 1923 г. на сума около 28,000,000 фр., а презъ 1924 год. на сума 35,000,000 фр.

Общото количество риба, уловена презъ 1924 г., се равнява на 13,436,000 кгр., т. е. съ около 3,000,000 кгр. повече, отколкото презъ 1923 год.

6. Рибеното брашно като храна на добитъка въ Норвегия.

Въ Норвегия въ особено голѣмо количество се получава брашно отъ херинга. Това брашно се отличава съ своята лесносмилаемостъ и то се явява като изключително добра храна за добитъка, който дава млѣко.

Както е известно млѣкото съдържа отъ 30 — 35% бѣлтѣчни вещества, затова добитъка, за да не отслабва и да не намали количеството на млѣкото си, трѣбва да яде бѣлтѣчна храна.

А, пъкъ, рибното брашно именно съдържа бѣлтѣчни вещества. Освенъ трѣва, брашното съдържа много фосфорни съединения, които подпомагатъ за нарастване на костната система. Затова рибното брашно се дава и на малки прасета. Съ рибното брашно хранятъ и птици, които не само че растатъ бърже, но и носятъ повече яйца.

Норвегия не само потрѣблява рибното брашно, но и го изнася въ Франция, Швеция и др. държави. Годишния износъ на рибното брашно, надминава 20,000 тона.

7. Рибата като храна въ французката армия.

Въ съгласие съ министерството на търговската флота, френския воененъ министеръ, презъ м. Септемврий м. г. е заповѣдалъ да се дава на войницитѣ веднажъ въ седмицата — риба. Това нововъведение е било посрещнато много добре отъ повечето френски гарнизони, отъ които нѣкои сж давали риба даже 2 пѣти презъ седмицата. Само нѣкои отъ гарнизонитѣ, които сж разположени въ Южна Франция, сж били принудени да се откажатъ отъ рибната

дажба презъ най-горещитъ месеци — отъ м. Май до м. Септемврий.

8. Рибарското училище въ Халифаксъ.

Министерството за риболовството въ Канада е отпуснало 70000 долара за организация на рибарското училище. Това училище ще има седалище въ Халифаксъ, голъмо атлантическо пристанище, което притежава вече университетъ и технически училища.

Училището ще има химическа лаборатория за изучаване на различни системи по консервиране на рибата: солене, сушене, замръзване, консервиране въ кутин, пушене и мариниране. Въ сжщата лаборатория ще се правятъ анализи на маслата и солта, които се употребяватъ при консервирането, както и ще се извършватъ различни изследвания, свързани съ използването на рибнитъ отпадъци. При училището ще има образцова консервна инсталация, която ще служи за произвеждане на опити и за практическо обучение.

Училищния музей ще има модели и фотографии на различнитъ типове рибарски кораби, на рибарски уреди, консервни фабрики и т. н.

За удобство при обучението музея ще бжде съединенъ съ аудитория, построена амфитеатрално.

Освѣнъ редовнитъ курсове въ училището, управлението на училището ще урежда и временни курсове въ различни рибарски центрове.

9. Кислородната вода като средство за побѣляване на консервир. риба.

Както е известно, не добре усолената риба има месо съ червеникъвъ цвѣтъ, който е особено яркъ около коститъ. Такава риба, макаръ че може да се яде, не добива такива цѣни, каквито се предлагатъ за риба съ месо безъ червенъ цвѣтъ. Въ последно време, въ Германия е било намерено средство за премахването на червенията, а именно, рибата се потопява за извѣстно време въ кислородна вода, която обезцвѣтява месото. Изглежда, че този начинъ на обезцвѣтяване не е вреденъ за консуматоритъ, защото, споредъ произведенитъ опити, следъ единъ месецъ на пазене, рибата изгубва всѣкакъви следи отъ кислородна вода. Всѣ пакъ този начинъ на обезцвѣтяване е единъ видъ фалшификация на продукта, защото обезцвѣтената риба придобива само видъ, но не и хранителнитъ качества на добре приготвената риба.

Интересно е, че този начинъ на обезцвѣтяване, който се е прилагалъ по-рано въ голъмъ секретъ отъ една фабрика въ Брауншвайгъ, е добилъ широка гласностъ благодарение на съвършено случайното обстоятелство.

— Една отъ работничкитъ, която постоянно е боравела въ фабриката съ кислородна вода, е придобила екзема на ръцетъ си, което заболяване тя е отдала на тая вода, понеже последната щипи кожата.

Лъкарътъ, който я лѣкувалъ, е съобщилъ на полицията, че въ фабриката се употребяватъ, вероятно, вредни вещества. Последната е произвела дознание, резултатитъ отъ което станали достояние на пресата.

10. Храната на делфина.

Д-ръ Шмидъ е произвелъ изследване на стомаха на обикновенъ делфинъ, който е билъ уловенъ въ Средиземно море. Стомаха е билъ препълненъ съ различни остатъци отъ риби: скелети, ушни кости (отолити) и др. Приблизителното количество на рибитъ, на които съответствуватъ тия остатъци, се изчисляватъ отъ Д-ръ Шмита на 7216 броя. Тия риби сж главно отъ семейството на скумриеви и корягозови риби.

Понеже остатъцитъ на рибитъ едва ли се задържатъ дълго време въ стомаха на делфина, то Д-ръ Шмидъ предполага, че това грамадно количество риба е било ежедневната порция на делфина.

11. Траленъ рибарски параходъ въ борба срещу пирати!

Бившия английски платноходъ „Мари“, който сега се използва отъ французитъ, е билъ готовъ на 3 юний т. г. да напусне пристанището Санъ-Пиеръ за да занесе къмъ американскитъ брѣгове 4,000 сандѣка съ виски (ракия).

Френския капитанъ на парахода слѣзълъ на брѣга за да доуреди нѣкои формалности, а презъ това време англичанина, помощникъ на капитана, по споразумение съ английската команда, е решилъ да избѣга отъ пристанището и да обсеби товара на платнохода, който струва повече отъ 1,000,000 франка.

Понеже двамата французи — моряци сж се противопоставили на заповедитъ на англичанина, то тѣ били твърде зле малтретирани и сж могли да се спасятъ, вече тежко ранени, като сж се хвърлили отъ платнохода въ минаващата наблизу лодка. Веднага следъ бѣгството на французитъ, платноходъ дигналъ всичкитъ си платна, далъ пъленъ ходъ на своитъ два мотора и съ голъма бързина започналъ да се отдалечава отъ брѣговетъ. Изпратената потеря съ единъ пристанищенъ параходъ не е могла да стигне платнохода, който се изгубилъ задъ хоризонта.

Нѣколко часа следъ случката, въ пристанището била получена радиотелеграма отъ рибарския траленъ параходъ „Азия“, че той се връща въ пристанището. Пристанищната властъ веднага е заповѣдала по радиотелеграфа на капитана на „Азия“ да преследва и да излови пиратския платноходъ.

Следъ три часа „Азия“ е сполучила да намери казания платноходъ и почнала да го преследва. Два часа по-късно „Азия“ се наближила къмъ платнохода, но силенъ поривъ на вѣтра позволи на последния пакъ да се отдалечи на голъмо разстояние. Въ края на краищата къмъ 12 часа презъ нощта, т. е. следъ 7 часа на преследването, „Азия“ настигнала беглеца и съ изкусенъ маневръ счупила мачтитъ и скъсала платната на платнохода. Виждайки невъзможността да се спасятъ, виновнитъ сж се предали и били арестувани въ хамбаритъ на „Азия“, а самия платноходъ билъ вързанъ на буксиръ и докаранъ въ пристанището.

Изъ нашия риболовъ.

Настаняването на ученицитъ отъ I-я випускъ при Практическото Рибарско Училище.

Презъ м-ць Августъ т. г. завършватъ пълния курсъ на Рибарското Училище 27 ученика. Съгласно закона за Практическото Рибарско Училище, ако ученицитъ се заселятъ групово на указани отъ Министерството мѣста, тѣ получаватъ безплатно за ползуване дворни мѣста и работна земя, а също и безплатна парична помощъ за обзавеждане на стопанството.

Съ цель да се опредѣли мѣстото на заселването, преди една седмица, цѣлото морско крайбрежие бѣше обиколено отъ комисия въ съставъ: Началникъ на отдѣлението за държавнитѣ имоти г. А. Гочевъ, началника на бюджетно-контролното отдѣление г. В. Димитриеви, директора на Централната Кооперативна Банка г. Попъ Луковъ, директора на рибарското училище г. Б. Станевъ и инспектора по маларията въ гр. Бургасъ.

Комисията реши, че най-подходящо мѣсто за заселване на ученицитъ отъ I-я випускъ е гр. Созополъ, който се явява главенъ центъръ на морското риболовство по южното ни крайбрежие. Общинския съветъ на гр. Созополъ реши: нужнитѣ за тая цель общински мѣста да бждатъ отпуснати безплатно. Тия мѣста заематъ 3 квартала и се намиратъ около пристанището.

За построяване на къщи и за набавяне необходимитѣ мрѣжи, за сега е предвидено въ бюджета на фондоветѣ 500,000 лева.

Риболова въ Варненския районъ

Януарий — среденъ ловъ на попчета и кефаловитѣ риби; малъкъ ловъ на писията и понѣкога на карагйоза.

Февруарий — среденъ, а понякога и голѣмъ, ловъ на кефала; среденъ ловъ на карагйоза и попчета; малъкъ на писията и на кедрина.

Мартъ — среденъ, а понякога голѣмъ, ловъ на кефала и на кедрина; среденъ ловъ на карагйозовитѣ риби, на попчета, на сребърната риба; малъкъ ловъ на калкана.

Априлъ — Голѣмъ ловъ на карагйоза и карагйозовитѣ риби, на попчета, на сребърната риба, среденъ ловъ на кефаловитѣ риби и писията; малъкъ ловъ на скумрията.

Май — голѣмъ ловъ на скумрията, на калкана и на писията; среденъ ловъ на попчета, на сребърната риба, на лефера, на барбунята, на карагйоза и карагйозовитѣ риби, на кефала и на писията; малъкъ ловъ на паламуда.

Юний — голѣмъ ловъ на сафриди, на лефера и на барбунята; среденъ ловъ на попчета и на хамсията; малъкъ ловъ на скумрията, на кефаловитѣ риби, на калкана и на писията, на попчета, на карагйозовитѣ риби.

Юлий — среденъ ловъ на сафрида; малъкъ на барбунята, на попчета.

Августъ — малъкъ ловъ на попчета, сафриди и барбунята.

Септември — малъкъ ловъ на паламуда, на кефали, на сафриди, на заргана, на попчета и на карагйозовитѣ риби.

Октомври — голѣмъ ловъ на паламуда, на хамсията, на заргана и на сафриди; среденъ ловъ на лефера; малъкъ ловъ на попчета, на скумрията, на кефалитѣ и карагйозовитѣ риби.

Ноември — голѣмъ ловъ на скумрията и на заргана; среденъ ловъ на паламуда, на хамсията, на лефера, на сафрида, на попчета, на кефала на хамсията; малъкъ ловъ на писията.

Декември — среденъ ловъ на скумрията и на попчета; малъкъ ловъ на кефаловитѣ и карагйозовитѣ риби.

РИБНО ТЪРЖИЩЕ

Бургаско рибно тържище.

За времето отъ 1 до 31 май 1925 продадено е около 25,824 кгр. риба.

Блечъ (харипъ)	около	4,988	кгр.
Трицона	"	624	"
Чирузи	"	507	"
Сафридъ	"	13,736	"
Леферъ	"	1,879	"
Платарина	"	13	"
Пъструга	"	20	"
Калканъ	"	2,823	"
Попчета	"	807	"
Разна	"	427	"

Ценитѣ на рибната борса били:

Блечъ	отъ	18	до	19	лв.
Трицона	"	7	"	11	"
Чирузи	"	16	"	26	"
Сафридъ	"	7	"	22	"
Леферъ	"	9	"	30	"
Калканъ	"	8	"	23	"
Попчета	"	11	"	21	"
Разна	"	7	"	22	"
Пъструга	"	"	"	57	"

За времето отъ 1 до 30 юний продадено е около 5711 кгр. риби.

Чирузи	около	1048	кгр.
Сафридъ	"	1398	"
Леферъ	"	1843	"
Змарида	"	171	"
Кефалъ	"	101	"
Платарина	"	182	"
Попчета	"	968	"
Шаранъ	"	46	"
Барбуня	"	54	"

Ценитѣ на рибната борса били:

Чирузи	отъ	16	до	26	лева
Сафридъ	"	8	—	21	"
Змарида	"	5	—	6	"
Леферъ	"	18	—	37	"
Кефалъ	"	15	—	33	"
Платарина	"	28	—	43	"
Попчета	"	8	—	23	"
Шаранъ	"	8	—	12	"
Барбуня	"	18	—	20	"

КНИЖНИНА.

1. Сава Н. Ивановъ „Черно море“, Варна 1925-год. — 30 лв.

Книгата на г-нъ Ивановъ съдържа редъ статии, които разглеждатъ различни въпроси, свързани съ Черно море, а именно:

- 1) Името на Черно море.
- 2) Изследвания на Черно море.
- 3) Какъ се е образувало Черно море.
- 4) Дълбочини и дъно на морето.
- 5) Равнище на Черно море.
- 6) Черноморски островчета.
- 7) Калиакра.
- 8) Дунавъ и Камчия.
- 9) Анхиалски и девненски езера.
- 10) Причерноморски езера.
- 11) Растения и животни въ Черно море.
- 12) Климатъ на крайбрежието и др.

Книгата е написана на лекъ и увлекателенъ езикъ и може да послужи за първо ориентиране въ особеноститъ на нашето море. Въ всъка статия личи обичаята на автора къмъ морето, която неволно заразява и читателя.

Не би било зле, автора въ новото издание на книгата да поправи нѣкои несполучливи изрази и дребни грѣшки. Така, напр. въ статиитъ, които засѣгатъ рибарски въпроси, е казано, че рускитъ рибари бѣха издействували законъ за забраняване лова на делфинитѣ. Такъвъ законъ въ Русия не е съществувалъ и ловътъ на делфини е билъ свободенъ презъ всичкото време. Израза, че делфинитѣ сж „млѣкопитающитѣ риби“ е съвършено неумѣстенъ, защото въ него се обединяватъ несъвмѣстими понятия.

При изброяването на черноморскитъ риби, отдѣлно се споменаватъ „ставридътъ“ и „сафридътъ“, когато това е една и сжца риба, която има латинско название *Trachurus trachurus* L.

Неправилно е посочено и мѣстообитанието на несетровитѣ риби — „около устието на голѣмитѣ рѣки“, защото, напр. зимно време тѣ живѣятъ около брѣговетѣ на Кримския полуостровъ, гдето голѣми рѣки липсватъ.

2. Notes et Mémoires de l'Office Scientifique et Technique des pêches № № 22—41 Paris.

Въ последнитѣ 19 броя на отчети — бюлетени на френското рибарско бюро се разглеждатъ различни въпроси свързани съ рибарството, ихтиология, стридовѣдството, техническата химия и т. н.

Отъ тѣхъ особено внимание заслужаватъ броеветѣ № № 24, 28, 30, 33, 34, 36, 39.

Въ брой № 24 се описва стридовѣдството и изобщо промисълъ на стридитѣ въ Северо-Американскитѣ Съединени Щати.

Въ брой № 28 се разглежда най-детайлно въпроса за хранителната стойностъ на рибитѣ.

Въ брой № 30 сж публикувани изследванията върху витаминитѣ, които се съдържатъ въ месото на мекотели животни и въ частностъ въ месото на стриди и миди.

Въ бр. № 33 се дава описание на рибарскитѣ пристанища на Северна Америка, като особено внимание се отдѣля върху най-новитѣ технически при-

способления за разтоварване и изобщо за манипулиране съ рибата.

Въ брой № 34 се разглежда въпроса за връзката, която съществува между променитѣ въ условията на Атлантическия океанъ и биологията на нѣкои пасажни риби.

Въ бр. № 36 се засяга сжщия въпросъ за херинга и

Въ бр. № 39 се съдържа описанието на лова и движението на рибата „Тунецъ“ по бреговетѣ на Тунисъ и въ източната частъ на Средиземно море.

3. Ludvig Sucker „Die Fische der Adria“, Triest 1895.

Книгата на Sucker съдържа кратко и предимно систематическо, описание на риби и други водни животни имащи риболовно значение, които се срещатъ въ Адриатическо море. Освенъ това въ книгата има указания, какъ трѣбватъ да се приготвяватъ за ядене. Понѣже между рибитѣ на Адриатическо море има сжщитѣ видове, както и въ нашето море, то труда на Sucker представлява едно необходимо помагало и за нашитѣ специалисти по рибознание и риболовство.

За съжаление, книгата нѣма никакви рисунки.

4. Ed. le Danois. „Ses poissons comestibles de la Manche et de l'Atlantique français“. Paris 1921 — 5 fr.

Книгата е посвѣтена на рибитѣ, които иматъ риболовно значение. За всѣко семейство на рибитѣ има опредѣлителъ, който позволява разпознаването на рибитѣ и на не специалисти. Опредѣлението се улеснява съ хубавитѣ рисунки, които представляватъ или цела риба, или пъкъ най-характернитѣ ѝ части. За всѣка риба се даватъ: название, описание на признацитѣ, нейното разпространение и начинъ на живота и съ какви уреди се лови. На въпроси за размножението и за пктуването на рибитѣ е отдѣлена специална глава. Изобщо книгата представлява твърде цененъ и полезенъ трудъ.

5. Г. Славяновъ.

„Използване на морето“. Морската библиотека на Б. Н. М. С. Варна 1924 год.

Въ своята книжка г-нъ Славяновъ дава кратъкъ прегледъ на това, какво е направено въ странство и у насъ по отраслитѣ, свързани съ морето: мореплаване, пристанищно дѣло, риболовство, рибна индустрия, соло производство, морелечение, морезнание, морско законодателство и т. н.

Като говори за риболовството, г. Славяновъ много на мѣсто подчертава, че бъдащото на нашето риболовство е въ активния начинъ на ловидбата съ корабни и подвижни мрежи.

Книжката на Славяновъ е написана съ живъ и ясенъ езикъ, съдържа интересни статистически данни и богата съ обобщения и заключения, затова тя ще бжде прочетена отъ всѣкого съ интересъ и полза.

А. Н.

До Господ _____

Градски Общински Бюро

Мир